

Zhytomir Ivan Franko State University (*Zhytomir, Ukraine*)

The Higher School of Public Administration of National Academy
of Public Administration under the President of Ukraine (*Kyiv, Ukraine*)

The chair of philosophy of Buryat State University (*Ulan-Ude, Russia*)

University of Sofia (*Lopyano-Florence, Italy*)

Ukrainian Social Academy (*Kyiv, Ukraine*)

“Salvo” Ukrainian-Turkish Cultural Centre (*Kyiv, Ukraine*)

PHILOSOPHY, RELIGION AND CULTURE IN THE GLOBALIZED WORLD

*The proceedings of all-Ukrainian
scientific and theoretical conference
with international participation*

23rd November 2015, Zhytomir

Zhytomir
2015

Всеукраїнська
науково-теоретична конференція
з міжнародною участю

ФІЛОСОФІЯ, РЕЛІГІЯ ТА КУЛЬТУРА
У ГЛОБАЛІЗОВАНОМУ СВІТІ

23 листопада 2015 року
Житомир

Збірник матеріалів

Житомир
Видавець О. О. Євенок
2015

Житомирський державний університет імені Івана Франка
(*м. Житомир, Україна*)

**Інститут державної служби і місцевого самоврядування Національної
Академії державного управління при Президентові України**
(*м. Київ, Україна*)

Кафедра філософії Бурятського державного університету
(*м. Улан-Уде, Росія*)

Університет Софія (*м. Лоп'яно-Флоренція, Італія*)

Українська Соціальна Академія (*м. Київ, Україна*)

Українсько-турецький культурний центр "СЯЙВО" (*м. Київ, Україна*)

ФІЛОСОФІЯ, РЕЛІГІЯ ТА КУЛЬТУРА

У ГЛОБАЛІЗОВАНОМУ СВІТІ

*Збірник матеріалів Всеукраїнської
науково-теоретичної конференції
з міжнародною участю*

23 листопада 2015 року

Житомир
2015

УДК 1:298:316.7
ББК 87+86.391+71
Ф56

*Рекомендовано до друку Вченою радою Житомирського державного університету
імені Івана Франка (протокол № 4 від 27 листопада 2015 року)*

Редакційна колегія: П. Ю. Саух, д-р філос. наук, проф. (голова); М. А. Козловець, д-р філос. наук, проф. (відп. секр.); О. В. Вознюк, д-р пед. наук, доц.; Л. В. Горохова, канд. філос. наук; Ф. М. Кирилюк, д-р філос. наук, проф.; Н. М. Ковтун, канд. філос. наук, доц.; М. Мельник, док-р філософії, проф.; І. Й. Осинський, д-р філос. наук, проф.; Паоло Фріцці, д-р філософії, проф.

Ф56 «Філософія, релігія та культура у глобалізованому світі»: Всеукраїнська науково-теоретична конференція з міжнародною участю, 23 листопада 2015 року: [матеріали доповідей та виступів] / редкол. П. Ю. Саух [та ін.]. – Житомир: Видавець О. О. Євенок, 2015. – 268с.

ISBN 978-617-7265-40-4

У збірнику матеріалів конференції розглянуто філософські, політичні, історичні, релігійні, етнічні та соціальні аспекти прояву глобалізаційних процесів на індивідуальному й суспільному рівнях буттєвості людини, проаналізовано цивілізаційні глобальні трансформації у вимірах історії, політики та культури, вплив глобалізації на поширення релігійного фундаменталізму й міграційних процесів, охарактеризовано особливості різних моделей управління у політичній, економічній, релігійній та освітній сферах соціального буття.

The proceedings of the conference contain the discussion of the philosophical, political, historical, religious, ethnic and social aspects of globalization processes on the individual and social levels of person's being; the global civilizational transformation in the dimensions of history, politics and culture, as well as the impact of globalization on the spread of religious fundamentalism and migration processes are analyzed; the peculiarities of different models of governance in political, economic, religious and educational spheres of social life are characterized.

Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за підбір, точність наведення фактів, цитат, статистичних даних, власних імен та інших відомостей.

УДК 1:298:316.7
ББК 87+86.391+71

ISBN 978-617-7265-40-4

© Колектив авторів, 2015
© О. О. Євенок, видання, 2015

хаотически сменя одна другую. Важно войти в ритм их движения, стараться не тормозить их – не задерживать в голове. Среди безграничного множества мыслей обязательно найдется хотя бы одна перспективная идея.

Метод космического пришельца. А теперь самое время пофантазировать с применением метода непрошеного гостя с внесемной планеты. Вообразите, путешествуя по просторам Вселенной, Вас заинтересовала голубая планета. Вы даже не знаете её названия, её красота не оставила Вас равнодушным, посему сделав пару кругов вокруг Земли, космический корабль торкнулся земной поверхности. Всё, что открылось Вашему взгляду неведанно Вами. Потому Вы, как младенец, видите и осязаете мир заново, наполняясь иными ощущениями. Каковы они? Фантазируйте, включите ассоциативное мышление, придумайте новое применение обыденному. Порождая новое видение существующего, можно обратить внимание на ранее не замеченные Вами потребности людей и найти способы их удовлетворения по-новому, более продуктивно. Таким образом тоже может родиться отличная идея!

Метод двойственного восприятия. Существуют многозначные слова. Ими мастерски играют лингвисты и любители острого словечка, маневрируя от прямолинейности, и не выставляя на показ глубокий смысл, постигаемый немногими. Попробуйте использовать неоднозначные словесные конструкции как источник идеи. Быть может получится что-то эксклюзивное и Ваша идея будет бомбовской!

Еще несколько советов будущим бизнесменам:

1) Думать нужно письменно, каждую новорожденную идею фиксируйте. Если Вы хотите добиться результата, прописывайте как минимум по 3 идеи в день, просматривайте старые записи идей. Возможно среди их множеств найдётся та самая, единственная, которой благодарны Вы будете всю жизнь.

2) Ликвидируйте убийц Ваших идей! Ограничьте общение с пессимистами, с теми, кто твердит: «ты не сможешь», «это нереально», «у тебя не получится». Не подчиняйтесь их мнению, как мнению большинства! Освободите себя от стереотипов!

3) Не сомневайтесь в себе! У Вас всё получится, главное верить в это!

Источники идей повсюду. Нужно научиться их видеть, считывать, генерировать. Нет конкретного рецепта, который наверняка подошёл бы каждому – всё индивидуально! И помните, между целью и реализацией есть один путь – действие!

Действуйте, ведь Вы этого достойны!

Микола Стадник (Київ, Україна)

СТРАТЕГІЇ СОЦІАЛЬНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

Соціально-економічні процеси в Україні тісно пов'язані з пріоритетами соціального розвитку, їх формування стає можливим при аналізі соціального аналізу. Стан економіки України вимагає негайного припинення дії механізмів її руйнації. За роки реформ ВВП скоротився із 157,9 млрд. дол. США (1990 р.) до 99,3 млрд. дол. США (2014 р.), тобто на 62 %, падіння ВВП склало 82,7 млрд. дол. США, що становить 83 % до попереднього року. Зовнішній борг на одного громадянина становить 2942 дол. США. Реальна заробітна плата зменшилась майже втричі, а грошові доходи населення - у 8,7 раза. Безробіття (разом з прихованим) становить 40 %, а серед працівників науки - 90 %. Не затребуваною стала кваліфікована праця – робітника, вченого, інженера, вчителя, економіста, всіх їх відсунуто на узбіччя розвитку суспільства [1]. Подібний стан соціально-економічного розвитку став наслідком помилкової стратегії ринкових перетворень в Україні, самоусунення держави від втручання в економіку, передчасної лібералізації і тотальної приватизації, які мали бути першими, а останніми етапами реформ.

Відсутність науково обгрунтованої програми реформ, бездумне сприйняття програми "шокової терапії" МВФ та СБ, що відтворила в Україні основні руйнівні чинники кризи США 1929-1933 років, гіперінфляція, криза платежів, зниження якості робочої сили і, нарешті, фінансовий крах (стан, коли заощадження не трансформуються в інвестиції).

Моделі управління в сучасному світі та їх особливості

комерційні банки не кредитують виробництво) – закономірний результат неправильно збраної стратегії розвитку[2]. З іншого боку, суттєво мінімізує стратегію соціального розвитку військовий конфлікт на Сході України.

Замість того, щоб спрямувати зусилля фахівців і уряду на вирішення проблеми ліквідності в реальному секторі економіки, розпочалася боротьба із дефіцитом бюджету. Мінімізування кредитування вітчизняного виробництва, незахищеність національного ринку від спекулятивного вітчизняного та іноземного капіталу. Національний банк заохочував спекулятивні операції, роздмухував кризу платежів через надто жорстку кредитну політику та політику «дорогих грошей», маса яких весь час стискала (в 1999 році в Україні було лише 13,2 % маси грошей відносно ВВП, в той час як США при виході з кризи мали 109, а в Китаї зараз – 108 %). Через це у реальному секторі економіки склалася ситуація, коли понад 80 % всіх операцій (а в енергетиці – більш як 95 %) здійснювалось без участі грошей як засобу платежу. Отже, наша грошово-фінансова система стала обслуговувати тіньову економіку.

Банківська система в Україні стала, за своєю суттю, антиринковою системою, головним гальмом створення національної ринкової економіки на основі розвитку власного виробництва. Така стратегія реформ призвела до втрати Україною 92 % ринку товарів широкого вжитку та наукоємної продукції, до глибокої кризи платежів. Створивши піраміду кредитів і боргів із запозичень у МВФ та СБ, потрапивши в тенета умов міжнародних фінансових організацій та у повну залежність від зовнішніх запозичень, уряд України втратив можливість самостійно розробляти реальні програми економічного розвитку та приймати самостійно рішення в економічній сфері. Ситуація з кризою ще більше загострилась, коли в 1998 році став відчутним вплив на Україну міжнародної фінансової кризи. Зауважимо, що падіння виробництва на 46 % у США під час кризи 1929-1933 років спонукало США відмовитися від моделі вільного ринку та за новим курсом Ф. Рузвельта перейти до регульованих державою соціально орієнтованих ринкових відносин.

Прибічники запроваджених в Україні реформ нехтували досвідом США та інших країн і наполягали на незмінності обраного курсу, на розбудові саме тієї моделі вільного ринку в Україні, яка вже давно стала даниною історії в розвинутих країнах. Кому це вигідно? Як видно із робіт вітчизняних вчених, це вигідно лише розвинутих країнам, які переслідують власні цілі, борючись за розширення власних ринків. Якщо за роки реформ Китай створив 15 нових галузей народного господарства, то в Україні не лише не створено жодної нової, а на межі зникнення майже 8 галузей (за межу прийнято вважати стан падіння виробництва більше ніж у 3-4 рази). Загалом у сільському господарстві 94 % господарств збанкрутіло. Відбулась деіндустріалізація країни. Більшість промислових підприємств не працюють. Питома вага сировинних галузей, паливної промисловості та чорної металургії значно зросла (в 2,4 рази), а наукоємних – різко зменшилась. Повністю призупинилось виробництво власних комп'ютерів. Якщо розвинені країни рухаються від «капіталізму вугілля і сталі» до «капіталізму мікроелектроніки – комп'ютера – інформації», то Україна, завдячуючи фальшивому газлу «незмінності курсу реформ», прямує від «соціалізму сталі – автомобіля – літака – електроніки – нафти» до «капіталізму вугілля – сталі – сировини».

Зубожіння народу, його бідність набули катастрофічного характеру. В Україні надзвичайно низький стандарт життя. Цей показник визначається відношенням доходів 10 % найбагатшої частини населення до доходів такої ж кількості найбіднішої частини населення. Якщо в Японії стандарт життя складає 4,3:1, в Європі – (5...7):1, то в Україні – 30:1. Між багатством і бідністю виникла прірва, що є основою соціальної напруги. І тому не буде злагоди в суспільстві, хто б які не створював громадські організації, до того часу, поки не буде створено цивілізованого середнього класу, не буде справедливості в розподілі результатів праці народу. А це можливо лише за умови державної регулятивної політики щодо формування ринкових відносин, зростання зайнятості в суспільстві, створення робочих місць кваліфікованої праці в Україні, а не на Заході.

Реформи, які перетворили два з половиною мільйони інженерів, вчителів, шахтарів, військовослужбовців, професорів у «човників» і посередників, – це основа не злагоди, а злиднів і безнадії в Україні, бо кожен із цих двох з половиною мільйонів підтримує в середньому три робочих місця на Заході і відповідно нищить три робочих місця в Україні.

Крім того, люди творчої, кваліфікованої праці не можуть свій хист, розум та серце понести на базар. Через здійснювану політику лібералізації і відкритості в Україні майже все виробництво, як в промисловості, так і сільському господарстві, збиткове.

Вихід з цього становища пов'язаний із філософією політичної еліти, яка реалізується через політичний процес. Партії, що очолюються олігархами – представниками компрадорської буржуазії, – бачать вихід лише у незмінності курсу реформ. Філософія політичної партії повинна бути спрямована на те щоб у новій економічній стратегії повинне бути зростання добробуту широких верств населення на основі стійкого економічного росту, відродження конкурентоспроможного національного виробництва.

Лауреат Нобелівської премії П. Самуельсон зазначав, що нормальна влада бореться за нормальний стандарт життя, а ненормальна – за владу [3]. Нинішня боротьба олігархів за владу – це їх спроба приватизувати державу, а народ перетворити в рабів. Державна корупція, зростання олігархів з державними чиновниками – трагедія України. У світі взагалі не існує доброї владної еліти та добрих олігархів. Але таких, які б перетворили виконання нормальної владної функції у сфері політичного обслуговування та відстоювання національних інтересів лише на засіб збагачення. Тим часом талант і працьовитість українського народу звертають на себе увагу інших країн. Понад шість тисяч наших вчених працюють за кордоном провідними фахівцями у найвідоміших фірмах світу. Через збанкрутілий курс реформ, розроблену фахівцями МВФ та СБ, свідомо знищені заощадження населення, обігові кошти підприємств, встановлені високі податки та жорстка кредитна політика. Нелюдська програма переслідувала лише одну мету – довести Україну «до точки неповернення», перетворити її у сировинний придаток. Вона розрахована на 10-15 років. Перший етап програми – етап фінансової стабілізації – Україна, за оцінками СБ, успішно виконала. «Успіх», як бачимо, перевершив усі сподівання народу. Якщо крокуватимемо цим шляхом й далі, до чого дійдемо? Незважаючи на те, що широковідомо трифазна послідовна стратегія економічного розвитку (перший етап – фінансова стабілізація, другий – розбудова ринкових структур, третій – структурна зміна виробництва) задовольняє всім умовам закону деградації ринку. У результаті цих дій нав'язаний попередній курс реформ обертається втратою в першу чергу економічної незалежності України.

Економічні реформи як перехід від соціалізму до ринкових відносин у другій половині ХХ століття відбувалися за двома моделями. Перша – єдина модель Чиказької неоконсервативної школи на базі монетаристської теорії Фрідмена, яку впроваджували в життя МВФ і СБ в латиноамериканських і в постсоціалістичних країнах за єдиною програмою «шокової терапії», незважаючи на абсолютно різні стартові умови цих країн як за географічним положенням, природними ресурсами, менталітетом народів, так і за науково-технічним і освітнім рівнем населення цих країн. Друга – це модель реформ Китайської Народної Республіки, що базувалася на інноваційній теорії М. Туган-Барановського, на інноваціях та інвестиціях в пріоритетні галузі. Китайські реформи проводили за градуалістською (від англ. *gradual* – поступовий) концепцією трансформації суспільства, в якій головна роль відводилась стабілізації та розвитку виробництва – у повній відповідності до наукового визначення економічних реформ. У цих умовах перед Україною постало питання вибору пріоритетів щодо стратегії соціального розвитку. При цьому важливо зрозуміти, що економічні реформи – це значні перетворення, зміни в системі ведення господарства, організації виробництва і управління економікою, грошово-фінансовою, соціальною і екологічними сферами, які стосуються співвідношення між різними формами власності, між державним регулюванням і ринковим саморегулюванням, між лібералізацією і протекціонізмом, між відкритістю та закритістю суспільства, між рівністю і свободою, між глобалізацією і самодостатністю економіки, між інтеграцією і національними інтересами [4]. Економічні реформи як об'єктивна необхідність проводяться тоді, коли виявляється низька ефективність економічної системи, виникають економічні кризи, економіка недостатньо задовольняє потреби людей, а країна відстає в своєму розвитку від інших країн. На певному проміжку часу їх змушені проводити всі країни світу.

Література

1. ВВП України: динаміка, статистика, структура ВВП України [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://index.minfin.com.ua/index/gdp/>.

Моделі управління в сучасному світі та їх особливості

2. Основи інформаційно-аналітичної діяльності в публічному управлінні : навч. посіб. / С. О. Телешун, О. Р. Титаренко, І. В. Рейтерович. – К. : НАДУ, 2009. – 168 с.

3. Теорема П. Самуельсона [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.vuzlib.su/beta3/html/1/3575/3579/>.

4. Акіліна О. В., Ільч Л. М. Економіка праці та соціально-трудові відносини: Навчальний посібник / О. В. Акіліна, Л. М. Ільч. – К.: Алерта, 2012. – 820 с.

Станіслав Сухачов (Житомир, Україна)

ОСОБИСТІСНИЙ ВИМІР ТРУДОВИХ ВІДНОСИН СУЧАСНОГО УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

В умовах становлення цивілізованого, а не гендлярського, дикого ринку, неминуче зростає роль трудового критерія в оцінці суспільної значимості особистості, конкретних результатів її праці. І свідомо відмова сьогодні владних структур від основи основ соціальної політики – права на працю та її винагороди в суворій відповідності з трудовим внеском, переведенням на оплату освіти, медичного обслуговування, вкрай звужують соціальну базу ринкових реформ українського суспільства, де існує крайня поляризація майнового розшарування населення.

Масове вилучення працездатних людей з суспільної практики значною мірою обмежує широкий прояв потреби в праці як основи функціонування соціального механізму трудових відносин також звужують соціальну базу цивілізованих, а не гендлярських ринкових реформ.

Сьогодні в Україні має досить широкий прояв масштабне скорочення сукупного робочого часу, коли мільйони працівників вимушені обмежувати свої трудові зусилля там, де знаходиться їхня трудова книжка), що свідчить про масове вилучення працездатних людей із суспільної праці, що вкрай негативно впливає на бюджет, валовий національний продукт, відрахування до Пенсійного фонду тощо.

В наш час досить актуальним завданням виступає вироблення такої політики формування механізмів оплати праці і розподілу прибутків, яка цілком базується на втіленні в життя принципу соціальної справедливості, яка дозволяє створити, зміцнити, зробити незворотними взаєморозуміння, громадянський мир, злагоду між усіма суб'єктами соціально-трудових відносин на етапі становлення ринку.

Подібна політика потенційно має шанс стати фундаментом для об'єднання, консолідації всього українського суспільства на переломному моменті його розвитку. Якщо проігнорувати дану обставину, значить, "законсервувати" наявну і ніяк не відповідаючу вимогам класичних ринкових реформ соціально-класову структуру, яка виступає багато в чому фундаментом демонтованої командно-адміністративної системи і ще більш зміцнившої свій "рудиментаризм", як не дивно саме недосконалістю самих ж ринкових перетворень, які привели до українського різкого соціального розшарування мас, об'єктивно викликаючи ремство, здатне при відомих обставинах набути по силі звучання всі ознаки соціального обурення, непокори, соціального вибуху.

Непотрібно зваблюватися "дефіцитом" бікфордського шнура в суспільстві і політичних сил, готових його підпалити. Сьогодні набагато доцільніше, утримуючи ситуацію соціально-політичними, соціально-економічними методами, не допустити здійснення подібного.

Окрім того, важливою умовою, яка дозволила в свій час цивілізованим країнам вийти з тяжкої системної кризи, було формування і впровадження в життя гнучкого соціального механізму функціонування трудових відносин, який всіляко враховував потреби, інтереси, які знаходяться в динаміці, а не в статичності, які визначають соціальний вигляд суспільства в цілому та станів, верств, шарів зокрема.

Причому, при суворому врахуванні не стільки соціальних, скільки національних та ідеологічних факторів у розподілі прибутків, які створені високопродуктивною працею максимально заснованою на використанні досягнень технологічної революції тими ж

соціальними групами, станами, верствами, але в сфері трудового процесу ідентифікуючих

З М І С Т

ВСТУПНЕ СЛОВО	6
ФІЛОСОФІЯ ПЕРЕД ВИКЛИКАМИ ГЛОБАЛІЗОВАНОГО СВІТУ	8
<i>Бадмаева Марія.</i> К вопросу о роли субъективных факторов процесса глобализации.....	8
<i>Білогур Влада.</i> Філософсько-освітні засади спорту як соціально-аксіологічної системи	10
<i>Бондарь Олег.</i> Воображение как метафизический принцип и его актуальность в эпоху глобализации	12
<i>Гайворонюк Наталія, Приймак Богдан.</i> Трансформація проблеми ідентичності у постмодерністському дискурсі Ж. Ліповецькі	14
<i>Гордійчук Ольга, Степанчук Ольга.</i> Школа свободи у глобалізованому світі	16
<i>Горохова Людмила.</i> Необхідність викладання філософських дисциплін у вищій школі : забаганки «філософів» чи вимога часу?	19
<i>Гудзенко-Александрук Олена.</i> Духовне становлення особистості в контексті сучасних глобалізаційних перетворень.....	20
<i>Ковтун Наталія.</i> Трансформація суспільної волі в умовах глобалізації	22
<i>Ковтун Юрій.</i> Традиційне та інноваційне в розвитку українського суспільства в умовах глобалізації.....	25
<i>Кучер Таміла.</i> Місце людини у глобалізованому суспільстві	27
<i>Кухарчук Петро.</i> Сутність та природа людини як детермінанта викликам глобалізаційного світу	29
<i>Ліпіч Людмила.</i> Проблема людини в філософії постмодернізму	31
<i>Литвинчук Оксана.</i> Філософське бачення толерантності	33
<i>Нємцева Наталія.</i> Справедливість у сучасному світі	35
<i>Пришва Ольга.</i> Мас-медіа як чинник сталого суспільного розвитку в Україні	37
<i>Пустовіт Наталія.</i> Сучасна філософія: подорож у задзеркалля.....	39
<i>Сайтарли Інна.</i> Методологічні стратегії соціально-філософського дискурсу ХХ століття	41
<i>Саух Петро.</i> Філософія завжди була під підозрою, але ніколи не була такою безпорадною як сьогодні	44
<i>Сімонян Карен.</i> Філософія комунікації К. Ясперса і М. Бубера: порівняльний аналіз.....	48
<i>Ференц Оксана.</i> Визнання Іншого у глобалізованому світі: політичний та культурний аспекти	49
<i>Шумка Михайлина.</i> Релігійна віра в інтенціях Сьорена К'єркегора	52
ЕТНОС, ОСВІТА, КУЛЬТУРА В ЕПОХУ ПОСТМОДЕРНУ	55
<i>Алексеева Катерина, Лавринович Олена.</i> Комерційна освіта в епоху постмодерну: аксіологічна рефлексія	55
<i>Бахтіярова Халідахон, Середіна Інна.</i> Внутрішня інтегрованість та бренд сучасного викладача вищої школи	57
<i>Блоцька Світлана.</i> Освіченість як проблема світоглядної відповідальності	58

<i>Богачевська Ірина. Сучасна філософська герменевтика як джерело богословських ідей</i>	61
<i>Виговський Дмитро. Майбутнє «без обличчя»: до нової парадигми мислення</i>	63
<i>Давидов Павло. Університет в контексті змін філософії освіти</i>	64
<i>Доброносова Юлія. Філософія медіа та суперечності впровадження медіаосвіти в Україні</i>	67
<i>Кириченко Віктор. Психологія образу ворога у масовій свідомості</i>	69
<i>Клименко Марина. Сучасні освітні технології в активації пізнавальної активності майбутніх інженерів-педагогів</i>	74
<i>Книш Інна. Філософія екологічної освіти та екологічного виховання у концепції холізму</i>	76
<i>Кравчук Костянтин. Вплив художніх виставок на формування соціокультурного простору міста</i>	78
<i>Кубрак Анна. Моральне виховання учнів початкової школи</i>	80
<i>Кухарчук Алла. Екологічна культура українського суспільства</i>	82
<i>Лисовець Наталія. Герменевтичний аналіз мультфільмів для дорослих Ф. Хітрука</i>	84
<i>Лютко Оксана. Від філософії життя до філософії освіти</i>	87
<i>Максименюк Марина. Місце і роль етнонаціонального і регіонального фактору у розвитку поліетнічного соціуму в умовах постмодерну</i>	89
<i>Марченко Богдан. Проблема ідентичності села у процесі глобалізації</i>	91
<i>Масловська Марія. Духовний світ особистості у контексті пізнання і творення мистецьких цінностей</i>	93
<i>Малихін Юрій. Антибільшовицька діяльність духовенства 1919 – 1923 рр. на території сучасної Житомирської області</i>	96
<i>Мельник Вікторія. Культура как основание межкультурного взаимодействия в контексте реконфигурации соціокультурного глобалізованого пространства</i>	99
<i>Мороз Юрій. Функції національної традиції біблійного перекладу</i>	101
<i>Давидов Павло, Ромашик Сергій. Освітній потенціал України і медична освіта</i>	104
<i>Муллокандова Оксана. Міжрелігійні шлюби в авраамічних релігіях: підсумки філософсько-правового аналізу</i>	107
<i>Невмержицька Світлана. Український етнос в епоху постмодерну</i>	109
<i>Ношин Ярослав. Е. Левінас про юдаїзм: національна винятковість чи виняткова відповідальність</i>	111
<i>Підскальна Оксана. Особливість «мультикультурної практики» Європи</i>	114
<i>Присакар Олександр. Канон Нового Завіту: постмодерне прочитання</i>	117
<i>Рудакевич Олег. Феномен культурно-національної автономії в глобалізованому світі</i>	119
<i>Середіна Інна. Інтерактивні форми навчання, як напрямок вдосконалення підготовки студентів ВНЗ</i>	121
<i>Світельська-Дірко Світлана. Риси української філософії в казкотворчості В.О. Сухомлинського</i>	123
<i>Уреньова Світлана. Глобальне громадянське суспільство у контексті реформування державної освітньої політики</i>	125
<i>Утюж Ірина. Освітні стратегії в сучасному світі</i>	127

<i>Ципко Вікторія. Зміст навчання філософії студентів технічних ВНЗ</i>	125
ЦИВІЛІЗАЦІЙНИЙ ПРОЦЕС У ВИМІРАХ ІСТОРІЇ, КУЛЬТУРИ ТА ПОЛІТИКИ	131
<i>Бондар Юрій. Видавнича справа у цивілізаційних вимірах культури і політики</i>	131
<i>Вознюк Олександр. Теоретико-методологічні засади системної кризи сучасної цивілізації</i>	133
<i>Воронкова Валентина. Формирование интеллектуальной цивилизации как новой парадигмы XXI века: концептуализация и тенденции</i>	137
<i>Глотов Борис. Держава як основа цілісної цивілізаційної ідентичності українського народу</i>	139
<i>Гьокхан Демір. Глобальні міграції і проблеми культурної ідентифікації мігрантів</i>	142
<i>Деревицька Наталія. Переосмислення ідей українського націоналізму та національної ідеї у постмодерній спільноті</i>	146
<i>Дубасенюк Олександра. Тенденції розвитку соціогуманітарного й педагогічного знання</i>	148
<i>Iszczuk Włodzimierz. Czas na intermarium</i>	150
<i>Загрійчук Іван. Глобалізація: необхідність осмислення цілісності</i>	153
<i>Загурська-Антонюк Вікторія. Геополітичні трансформації та мілітарні виклики у сучасному глобалізованому світі</i>	155
<i>Наконечна Ольга. Толерантність у вимірах життєвого світу людини</i>	157
<i>Krzysztof Predecki, Krzysztof Rejman. Tolerancja wobec Islamu w świecie piłkarskim i kibicowskim</i>	160
<i>Пісенко Микола. Влада та громада: механізми ефективної взаємодії</i>	162
<i>Поцулко Олена. Масова комунікація як психологічна детермінанта розвитку інформаційної цивілізації</i>	165
<i>Саранов Володимир, Давидов Павло. Біоетика у контексті цивілізаційних викликів</i>	168
<i>Сидоренко Світлана. Формування глобального громадянського суспільства в умовах глобалізації</i>	171
<i>Слюсар Вадим. До питання визначення атрибутів насилля</i>	173
<i>Федоренко Володимир. Тероризм у глобалізованому світі та роль армії у боротьбі з ним</i>	175
<i>Халімовська Ірина. Глобалізація як чинник розвитку туризму у XXI столітті</i>	177
<i>Чаплінська Оксана. Техновіртуалізація людини в умовах нової цивілізації</i>	180
<i>Юрченко Едуард. Вступ до традиціоналістської стратегії соціальної модернізації</i>	182
<i>Ямчук Павло. Щоденники Олеса Гончара: феномен присутності християнсько- консервативної людини українського Бароко в постпросвітницьку добу (філософсько-українознавчий та культурологічний аспекти)</i>	184
ГЛОБАЛІЗАЦІЯ І РЕЛІГІЯ. ФУНДАМЕНТАЛІЗМ: «ПОЛІТИЧНІ БОГОСЛУЖІННЯ»	189
<i>Frizzi Paolo. Engaging religions through interfaith dialogue and cooperation: resources and perspectives</i>	189
<i>Вознюк Олександр. Анализ цивилизационной траектории развития человечества на основе синтеза науки и религии</i>	193

<i>Волобуєва Світлана. Релігійний чинник у контексті глобалізаційних реалій сьогодення</i>	198
<i>Добрынина Марина, Осинский Иван, Чодура Тензин. Буддизм в культурі народів Сибіри (на матеріалах Бурятії, Калмикії, Туви)</i>	201
<i>Євменова Олена, Поцулко Олена. Небезпека психологічного расизму в епоху глобалізації</i>	203
<i>Золотухіна Вікторія. Думка представників Української православної церкви Київського патріархату та Української православної церкви щодо феномену релігійного фанатизму</i>	206
<i>Кобетяк Андрій. Ризики міжконфесійних конфліктів у контексті глобалізації</i>	208
<i>Крисюк Інна. Роль ідеологемі «Київ – Новий Єрусалим» в об'єднанні українського православ'я</i>	211
<i>Лещенко Альоша. Погляди Філона Александрійського щодо місця мистецтва у християнстві</i>	213
<i>Літнік Юрій. Харківський Собор 1992 року як спроба збереження українського православ'я</i>	215
<i>Ломачинська Світлана. Інтернет як ефективний засіб сучасної релігійної комунікації</i>	216
<i>Малихін Юрій. Антибільшовицька діяльність духовенства 1919 – 1923 рр. на території сучасної Житомирської області</i>	219
<i>Мельник Михайло. Свобода совісті та свобода релігії в сучасному світі: концептуальна матриця християнського суспільного вчення</i>	222
<i>Мельничук Вікторія. Морально-релігійні аспекти глобальних екологічних проблем</i>	225
<i>Осинский Иван. Глобализация и духовная культура</i>	227
<i>Соколовський Олег. Особливості діяльності нетрадиційних релігійних культів у сучасній Україні</i>	231
МОДЕЛІ УПРАВЛІННЯ В СУЧАСНОМУ СВІТІ ТА ЇХ ОСОБЛИВОСТІ	234
<i>Дорошенко Марк, Поцулко Олена. «Політичні мережі» як сучасна модель управління в глобалізованому світі</i>	234
<i>Дюжєв Дмитро. Проблеми інформаційного впливу у сфері управління</i>	236
<i>Козловець Микола. Процеси державотворення у контексті ментальності українців</i>	239
<i>Майоров Павло. Мафія та політика</i>	245
<i>Олексенко Роман. Незаконні фінансові операції в умовах глобалізаційних процесів</i>	247
<i>Соловьян Татьяна. Думать не думая. Осязать неосязаемое. Свершать несовершенное</i>	249
<i>Стадник Микола. Стратегії соціального розвитку України</i>	250
<i>Сухачов Станіслав. Особистісний вимір трудових відносин сучасного українського суспільства</i>	253
<i>Телешун Ярослав. Комікси: соціально-політична проблематика</i>	255
<i>Тимченко Марина. Лідерство як головна передумова розвитку суспільства у глобалізованому світі</i>	257
ДОВІДКА ПРО АВТОРІВ	259

Наукове видання

**ФІЛОСОФІЯ, РЕЛІГІЯ ТА КУЛЬТУРА У
ГЛОБАЛІЗОВАНОМУ СВІТІ**

*Матеріали Всеукраїнської науково-теоретичної
конференції з міжнародною участю
Житомир, 23 листопада 2015 року*

В авторській редакції

Комп'ютерна верстка

О. В. Вознюк

Л. В. Горохова

Обкладинка

В. В. Кириченко

Підписано до друку 25.11.2015.

Формат 60x84 ¹/₈. Ум. друк. арк. 31,16.

Зам. № 151. Наклад 150 прим.

Видавець О. О. Євенок

м. Житомир, вул. М. Бердичівська, 17-а

Тел.: (0412) 422-106

*Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до Державного реєстру видавців, виготівників
і розповсюджувачів видавничої продукції України
серія ДК № 3544 від 05.08.2009 р.*

Віддруковано ФОП О. О. Євенок

м. Житомир, вул. М. Бердичівська, 17-а

тел. : (0412) 422-106, e-mail: zt_druk@i.ua